

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119292413
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:6119292413.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Blackside, a.s., so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 48 191 515, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 890 240, proti žalovanému: L. R., F. XX.XX.XXXX, T. P. XXX/XX, XXX XX T., Z. W.aplatenie 498,80 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica 17.05.2019 a postúpenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 15.10.2019, domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 498,80 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto dlžnej sumy od 10.12.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní č. 451429500 (ďalej len „Zmluva“) uzavretej 17.01.2013 medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a. s. (ďalej tiež aj len „banka“) na jednej strane a žalovaným na strane druhej, bolo žalovanému poskytnuté bezhotovostné povolené prečerpanie vo výške 500,- Eur s premenlivou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 18,90 % s tým, že banka sa so žalovaným dohodli na poplatku za upomienku vo výške 10,- Eur. Žalovaný bol povinný za podmienok dohodnutých v Zmluve splatiť poskytnuté povolené prečerpanie, platiť úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania a náklady Banky spojené s poskytnutím povoleného prečerpania. Zmluvný vzťah medzi bankou a žalovaným sa riadil ustanoveniami Zmluvy, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. (VOP) v znení účinnom od 01.08.2002 v ich novom znení účinnom od 01.01.2015; ďalej Úverové podmienky - Obchodné podmienky banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom v znení účinnom od 01.07.2007, ktoré boli s účinnosťou od 01.08.2016 nahradené dokumentom Produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne, a. s. (POP) a súčasťou Zmluvy bol aj Sadzobník poplatkov banky. Keďže žalovaný svoju pohľadávku z povoleného prečerpania neplatil riadne a včas, dopustil sa tým nepovoleného prečerpania, za ktoré sa podľa čl. 3.27. písm. a) POP, považuje prečerpanie, ktoré trvá viac ako 5 dní, alebo je vo výške viac ako 10% z výšky povoleného prečerpania. Uvedené nepovolené prečerpanie je podľa čl. 3.28. POP porušením Zmluvy, v prípade ktorého banka mohla: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, t.j. požadovať splatenie pohľadávky od žalovaného v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti; b) vypovedať alebo odstúpiť od Zmluvy alebo c) odpísať peňažné prostriedky do výšky sumy pohľadávky z ktoréhokoľvek účtu žalovaného vedeného v banke a to aj bez predloženia platobného

príkazu. Keďže žalovaný riadne nesplácal svoju pohľadávku voči banke, tá mu listom z 26.09.2017 oznámila jednako výpoveď zo Zmluvy s súčasne týmto listom banka vyhlásila aj mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania, pričom účinnosť výpovede a zároveň aj vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nastala k 09.12.2017, kedy bola výška pohľadávky banky z povoleného prečerpania v sume 714,82 Eur, ktorú pohľadávku banka 09.12.2017 previedla z povoleného prečerpania na tzv. evidenčný účet č. 5138930860 a evidovala ju na tomto účte až do dňa postúpenia pohľadávky spoločnosti Silverside, a. s., t.j. do 17.05.2018, ktorej banka postúpila pohľadávku voči žalovanému zmluvou o postúpení č. 0400/2018/CE z 21.05.2018, pričom toto postúpenie bolo žalovanému oznámené listom banky zo 04.06.2018. Následne spoločnosť Silverside, a. s. zmluvou o postúpení pohľadávok z 01.04.2019 postúpila pohľadávku zo Zmluvy voči žalovanému novému veriteľovi a to spoločnosti Blackside, a.s. (žalobca), ktoré postúpenie bolo žalovanému oznámené listom označeným ako „Posledná výzva - pokus o zmier“ z 15.04.2019, v ktorom žalobca súčasne vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 791,92 Eur, avšak tento list sa 17.04.2019 vrátil späť žalobcovi ako nedoručený z dôvodu neznámej adresy žalovaného. Istina žalobcovi postúpenej pohľadávky bola vo výške 498,80 Eur, pričom žalobca si jej príslušenstvo podanou žalobou neuplatňuje a zákonný úrok z omeškania vo výške 5% žalobca požaduje iba z tejto istiny a to odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia pohľadávky, t.j. od 10.12.2017. K žalobe boli pripojené: „Zmluva o Povolenom prečerpaní“ zo 17.01.2013; „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ zo 17.01.2013 signované žalovaným v mieste nad textom dokumentu; Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. zverejnené 31.10.2014 s účinnosťou od 01.01.2015; Produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.08.2016; Sadzobník poplatkov banky pre fyzické osoby; list banky z 26.09.2017 adresovaný žalovanému a označený ako „Výpoveď zmluvy“; výpis banky z úveru žalovaného za obdobie od 09.12.2017 do 13.06.2018; Zmluva o postúpení pohľadávok medzi bankou a spoločnosťou Silverside, a.s. z 21.05.2018 s výsekom z Prílohy č. 1 týkajúcim sa sumy postúpenej pohľadávky voči žalovanému a s listom banky zo 04.06.2018 adresovaným žalovanému označeným ako cit. „OPRAVA - Oznámenie o postúpení pohľadávky“; Zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Silverside, a.s. a žalobcom zo 01.04.2019 s výsekom z Prílohy č. 1 týkajúcim sa sumy postúpenej pohľadávky voči žalovanému a s listom žalobcu z 15.04.2019 adresovaným žalovanému označeným ako cit. „Posledná výzva - pokus o zmier“ (podľa predloženej doručky vrátený žalobcovi z dôvodu „adresát neznámy“).

3. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 7 Up 609/2019 z 05.06.2019, ktorým žalobnému nároku žalobcu v celom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 498,80 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 10.12.2017 do zaplatenia. Keďže žalovanému nebolo možné doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk, v súlade s § 10 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec 14.10.2019 na ďalšie konanie miestne príslušnému okresnému súdu na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní s tým, že podľa § 10 ods. 3 zákona o upomínacom konaní, týmto úkonom došlo aj k zrušeniu platobného rozkazu.

4. Vzhľadom na uvedené, okresný súd po postúpení mu veci vydal 16.12.2019 nový platobný rozkaz č.k. 8 Csp 107/2019-83 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým opätovne vyhovel nároku žalobcu, avšak, keďže sa platobný rozkaz žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk a to ani po opakovanom šetrení jeho pobytu, okresný súd uznesením č.k. 8 Csp 107/2019-88 z 21.01.2020 platobný rozkaz pre jeho nedoručenie zrušil.

5. Keďže v zmysle § 116 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) sa žalobu s prílohami nepodarilo žalovanému doručiť na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, t.j. na jeho adresu vedenú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a okresný súd ani po vykonaní všetkých potrebných úkonov, inú adresu skutočného pobytu žalovaného nezistil, bolo oznámenie o podanej žalobe žalovanému oznámené v zmysle § 106 ods. 3 CSP jeho vyvesením na úradnej tabuli a na webovej stránke okresného súdu v čase od 05.06.2020 do 20.06.2020, ktorým 15 dňom sa v zmysle § 106 ods. 3 CSP doručenie žaloby žalovanému považuje za účinné a to aj vtedy, ak sa žalovaný ako adresát o tom nedozvedel. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám nevyjadril.

6. V spotrebiteľských sporoch podľa § 297 písm. b) CSP „Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho

posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.“

7. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP „Rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.“

8. Okresný súd v danej veci rozhodol a rozsudok dňa 08.10.2021 verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa prvej vety § 219 ods. 3 CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa § 297 písm. b) CSP.

9. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

10. Zmluvou o povolenom prečerpaní č. 451429500 zo 17.01.2013 banka - Slovenská sporiteľňa, a.s., ako pôvodný veriteľ, poskytla žalovanému ako cit. „Privátnemu klientovi“ k účtu č. 451429500/0900, za podmienok dohodnutých v Zmluve úver označený ako povolené prečerpanie v sume 500,- Eur s premenlivou úrokovou sadzbou 18,90 %, so splatnosťou úrokov mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca. Bol dojednaný aj poplatok za upomienku 10,- Eur.

11. Listom z 26.09.2017 banka oznámila žalovanému výpoveď Zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie k účtu s tým, že žalovanému už nebude poskytované povolené prečerpanie a súčasne týmto listom banka oznámila, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania, pričom ku dňu výpovede bola výška pohľadávky 714,82 Eur s tým, že banka žalovaného vyzvala k úhrade uvedenej dlžnej sumy do doby tam bankou uvedenej.

12. Výpis z úveru žalovaného, ktorý 13.06.2018 vystavil pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa a.s. je za obdobie od 09.12.2017 do 13.06.2018 a podľa neho, žalovaný čerpal z povoleného prečerpania 09.12.2017 sumu 498,80 Eur, pričom nič nesplatil a dňa 17.05.2018 podľa tohto výpisu boli z tohto účtu odpísané položky - dlžné poplatky v sume 109,70 Eur; dlžný úrok v sume 131,03 Eur; dlžné úroky z omeškania v sume celkovo 29,64 Eur a istina v sume 498,80 Eur, takže podľa uvedeného výpisu cit. „výška úveru - 498,80 Eur; vyčerpaná suma - 498,80 Eur; omeškané splátky - 0,00; splátky - 498,80 Eur; konečný zostatok - 0,00 Eur.“

13. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0400/2018/CE z 21.05.2018 pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s. (banka) ako postupca postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému vo výške 769,17 Eur v prospech spoločnosti Silverside, a.s., ako postupníka, pričom z postúpenej pohľadávky bola istina bola 498,80 Eur; riadny úrok 131,03 Eur; úroky z omeškania 15,72 Eur a 13,92 Eur; poplatky 109,70 Eur s tým, že dátum poslednej úhrady splátky mal byť 12.10.2016 v sume 18,13 Eur a úver mal byť zosplatený 09.12.2017. Postúpenie pohľadávky banka oznámila žalovanému listom zo 04.06.2018.

14. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo 01.04.2019 spoločnosti Silverside, a.s., ako postupca postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému vo výške 790,90 Eur v prospech žalobcu (Blackside a.s.), ako postupníka, pričom z postúpenej pohľadávky bola istina bola 498,80 Eur; úroky 182,40 Eur a iné príslušenstvo 109,70 Eur. Oznámenie postúpenia pohľadávky postupcom, t.j. spoločnosťou Silverside, a.s., žalovanému, preukázané nebolo.

15. Listom z 15.04.2019 žalobca oznámil žalovanému, že zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou 01.04.2019 bola pohľadávka voči nemu, spoločnosťou Silverside, a.s., postúpená žalobcovi, ktorý žalovaného vyzýval, aby mu túto v sume 791,92 Eur vyplatil (list bol 17.04.2019 žalobcovi ako nedoručený vrátený s poznámkou „adresát neznámy“).

16. Podľa § 470 ods. 1 CSP „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom ku dňu zosplatnenia (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

21. Podľa prvej vety § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.“

22. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky bankou (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.“

23. Podľa § 525 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.“

24. Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.“

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“

26. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

27. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu

svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

28. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky bankou „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

30. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., t.j. medzi pôvodným veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom, je nepochybne občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom Zmluvy o povolenom prečerpaní zo 17.01.2013 (ďalej tiež aj len „úverová zmluva“), ktorou bol primárne založený záväzok žalovaného voči pôvodnému veriteľovi (predchodcovi žalobcu) a ktorá zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný pri jej uzatváraní vystupoval ako spotrebiteľ, keďže mu bol poskytnutý úver v podobe predschváleného povoleného prečerpania za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako veriteľ (banka) s poukazom na predmet jeho podnikania, t.j. obe strany sporu spĺňali v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy definičné znaky spotrebiteľa na jednej strane a dodávateľa (veriteľa) na strane druhej, tak ako boli tieto definičné znaky zmluvných strán, predurčujúcich spotrebiteľský charakter medzi nimi uzatváranej zmluvy, zadané resp. dané v cit. § 52 ods. 2 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase a v cit. § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase.

31. Ešte prv, ako by okresný súd pristúpil k vecnému skúmaniu úverovej zmluvy zo 17.01.2013 a tým k skúmaniu danosti a dôvodnosti žalovaného nároku, ktorý mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávky po svojom právnom predchodcovi spoločnosti Silverside, a.s., ktorá ju zasa taktiež titulom postúpenia mal získať od banky (t.j. od pôvodného veriteľa), bolo nevyhnutným skúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. 6. 2010).

32. V danom prípade si teda žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby od zmluvy o postúpení mu pohľadávky z 01.04.2019 nebankovou spoločnosťou Silverside, a.s., ktorá ju zasa zmluvou o postúpení pohľadávky z 21.05.2018 nadobudla od pôvodného veriteľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.), t.j. od banky. Vzhľadom na reťazenie sa na seba nadväzujúcich postúpení predmetnej pohľadávky voči žalovanému, je pre ustálenie otázky aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu

nevyhnutné skúmať v poradí prvé postúpenie tejto pohľadávky z banky na tretiu osobu, t.j. či už pri tomto prvom postúpení došlo z banky ako postupcu skutočne k hmotnoprávnemu prevodu tejto pohľadávky na spoločnosť Silverside, a.s., ako na postupníka, pretože pri negatívnom zodpovedaní tejto otázky by už spoločnosť Silverside, a.s. nemala čo postúpiť žalobcovi a to v intenciách rímskej zásady „nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet“ , t.j. nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má.

33. Ako to vyplýva z citovaných zákonných ustanovení. pri posúdení účinnosti postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa (banky) na nebankový subjekt a teda pri posúdení danosti aktívnej vecnej legitímácie na strane nebankového subjektu, okresný súd musel v prvom rade zohľadniť jednako špecifický charakter zmluvných subjektov úverovej zmluvy na základe ktorej vznikla pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia a jednako musel zohľadniť aj špecifický charakter zmluvných subjektov prvej zmluvy o postúpení pohľadávky. Jednotiacim znakom týchto dvoch vzťahov je, že ich subjektom bola v oboch prípadoch banka, t.j. subjekt ktorý poskytuje úvery na základe bankovej licencie, takže v danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky banky, ktorá mala v úverovom vzťahu voči žalovanému dominantnejšie postavenie a žalovaný v postavení spotrebiteľa mal v tomto vzťahu postavenie výrazne slabšej strany, ktoré musí byť vyvážené poskytnutím zvýšenej ochrany jeho právam aj z hľadiska zvýšenej kontroly splnenia všetkých zákonne deklarovovaných predpokladov na postúpenie takejto špecifickej, z nerovného vzťahu vziadenej pohľadávky (bankovej pohľadávky) prihladnuc súčasne aj na to, že banka týmto svojim úkonom (rozumej postúpením pohľadávky) dostala žalovaného (spotrebiteľa) do právneho vzťahu s iným nebankovým subjektom (rozumej s postupníkom), ktorého výber žalovaný nemal možnosť ovplyvniť, keďže v zmysle Občianskeho zákonníka na postúpenie pohľadávky inému subjektu nie je potrebný súhlas dlžníka (t.j. v danom prípade žalovaného).

34. Majúc na zreteli uvedené okresný súd konštatuje, že pri postúpení bankovej pohľadávky musia byť splnené, nie len všeobecne deklarované pravidlá postúpenia akejkoľvek pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka, ale v záujme ochrany spotrebiteľa musia byť navyše splnené aj osobitné predpoklady dané špecifickosťou tejto pohľadávky poskytovanej len na základe bankovej licencie a to predpoklady stanovené aj zákonom o bankách, upravujúceho tento osobitný druh (bankového) podnikania. Preto okresný súd ex offio skúmal nie len splnenie univerzálnych zákonných predpokladov postúpenia pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka, ale skúmal aj splnenie osobitných nadstavbových predpokladov na postúpenie „bankovej“ pohľadávky podľa v rozhodnom čase (rozumej v čase postúpenia) účinného § 92 ods. 8 zákona o bankách, tobož ak k postúpeniu pohľadávky bez možnosti zásahu žalovaného (spotrebiteľa) došlo na nebankový subjekt, ktorý nie je administratívneprávnou kontrolovateľný a postihnuteľný Národnou bankou Slovenskej republiky (ďalej len „národná banka“).

35. Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej národnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, osobitná písomná výzva pred postúpením, či 90 dňová lehota nepodporujú záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola iba ochrana bankového tajomstva. Pre úplnosť je treba dodať, že s účinnosťou od 01.01.2017 zákonom č. 299/2016 Z.z. zákonodarca pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach, a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu do základného imania u postupníka najmenej 500 000,- Eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10 000,- Eur a pod.). Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

36. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle Občianskeho zákonníka a cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 6Co 119/2013, sp. zn. 19Co 194/2015, sp. zn. 4Co 145/2014, Okresný súd Trenčín sp. zn. 11C 233/2014, Okresný súd

Banská Bystrica sp. zn. 12C 152/2014, Okresný súd Galanta sp. zn. 15C 33/2014, Okresný súd Svidník sp. zn. 5C 430/2013).

37. V danom prípade podľa okresného súdu nebol splnený už prvý z predpokladov nevyhnutný na účinné postúpenie bankovej pohľadávky a to je možnosť postúpenia len už bankou zosplatneného úveru, pretože nezosplatnený úver môže spravovať len bankový subjekt, ktorý je držiteľom bankového povolenia v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Na úkon predčasného mimoriadneho zosplatnenia úveru je oprávnená jedine banka a to po splnení zákonom predurčeného postupu. V danom prípade sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa malo uskutočniť v splátkach, preto ak pôvodný veriteľ (banka) chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej z nich, bol povinný postupovať podľa cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v rozhodnom čase, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V rámci dokazovania žalobca, ktorému pri postúpení mu pohľadávky bol povinný jeho predchodca a jemu zasa postupca (banka) bol povinný poskytnúť podľa cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, všetku dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, hodnoverne nepreukázal, žeby banka pred zosplatnením úveru okrem listu z 26.09.2017, ktorým mala banka žalovanému oznámiť, že pristúpila k zosplatneniu úveru z povoleného prečerpania, žeby ho ešte pred týmto listom v lehote nie kratšej ako 15 dní banka podľa cit. § 53 ods. 9 OZ upozornila na to, že mieni toto svoje právo na zosplatnenie úveru využiť a preto toto údajné zosplatnenie úveru bankou nemožno považovať za účinné, pre nedodržanie zákonnej regule (postupu) tohto zosplatnenia.

38. Vzhľadom na uvedené mal tak okresný súd za to, že v danom prípade banka (pôvodný veriteľ) postúpila v poradí prvému postupníkovi (Silverside, a.s.) riadne nezosplatnenú pohľadávku a teda ani tento postupník nemohol následne v zmysle vyššie už zmienenej zásady, že nikto nemôže previesť na iného viac práva ako má sám, túto pohľadávku už ako „zosplatnenú“ účinne postúpiť žalobcovi, v ktorom dôsledku sa jedná o postup, ktorý je v rozpore s cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách a postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné. Postúpenie nesplatennej pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 6 Co/104/2018).

39. Okresný súd v súvislosti s problematikou postúpenia nezosplatneného úveru poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6 Co 203/2015, ktoré sa týka postupovania pohľadávok právnym predchodcu žalobcu (pôvodným veriteľom aj v tomto konaní), na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s jeho závermi stotožňuje cit. „Predmetný splátkový úver vo výške 29.000,- Sk (962,62 eur) poskytla žalovanej Slovenská sporiteľňa, a. s. na základe zmluvy z 28. 8. 2006. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20. 8. 2011. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o. (právny zástupca žalobcu) zmluvou o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010. Z Čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a. s., oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a. s., nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku teda postúpila spomenutej spoločnosti bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejماً z toho, že až žalobca (po tom, ako mu pohľadávku postúpila spoločnosť Havel & Holásek, spol. s r. o.) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo 4. 7. 2011 (č. 1. 13). Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8

zák. č. 483/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r. o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

40. Pokiaľ ide o splnenie ďalších predpokladov pre účinné postúpenie bankovej pohľadávky, tak podľa okresného súdu neboli v danom prípade splnené ani tie. Pri postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa (banky, postupcu), ktorú mal voči žalovanému, na v poradí prvého postupníka, od práva ktorého si svoje právo odvodzuje aj žalobca ako v poradí druhý postupník, tejto pohľadávky voči žalovanému, boli síce splnené všeobecné formálne právne predpoklady postúpenia pohľadávky stanovené Občianskym zákonníkom (t.j. okresný súd nezistil, že by postúpeniu pohľadávky Slovenskou sporiteľňou a.s. bránila dohoda, ktorá by bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovaným), avšak v konaní nebolo žalobcom preukázané, žeby si banka pred postúpením pohľadávky splnila aj zákonnú povinnosť podľa v rozhodnom čase účinného cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý vyžadoval, aby banka pred zamýšľaným postúpením pohľadávky inému subjektu, ktorého výber, ako už bolo konštatované spotrebiteľ (klient) nemôže ovplyvniť, dala tento svoj zamýšľaný postup na vedomie spotrebiteľovi (žalovanému) a to písomnou výzvou na plnenie s upozornením, že aj keď napriek tejto výzve bude spotrebiteľ viac ako 90 kalendárnych dní s plnením čo i len časti svojho záväzku voči banke v omeškaní, musí si byť spotrebiteľ vedomý a musí počítat s tým, že banka aj bez jeho súhlasu svoju pohľadávku voči nemu môže postúpiť inému aj nebankovému subjektu, t.j. subjektu voči ktorému už spotrebiteľ nebude požívať ochranu v zmysle ochrany svojich citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, vymožiteľnej národnou bankou. Inými slovami povedané, v záujme ochrany slabšej strany vo vzťahu s bankou, t.j. v záujme ochrany spotrebiteľa z hľadiska ochrany jeho citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, pred ich sprístupnením tretím osobám nebankového charakteru, ktorých postupy sú z hľadiska nakladania s nimi nekontrolovateľné a nevyožiteľné národnou bankou, dal podľa okresného súdu zákonodarca v § 92 ods. 8 zákona o bankách spotrebiteľovi možnosť, rozhodnúť sa, či aj napriek písomnej výzve banky na plnenie podstúpi riziko, aby jeho údaje boli sprístupnené nebankovému subjektu ak po výzve nebude viac ako 90 kalendárnych dní banke plniť a tak aby bolo nakladanie s jeho údajmi nekontrolovateľné národnou bankou alebo spotrebiteľ bude konať s vedomím, že sám svojím konaním, keď ani po takejto výzve banky viac ako 90 kalendárnych dní nebude banke plniť, sa pripravil o ochranu nakladania so svojimi údajmi tvoriacimi predmet bankového tajomstva. Podľa okresného súdu banka nezaslaním predmetnej výzvy spotrebiteľovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nie je oprávnená spotrebiteľa o toto jeho rozhodnutie (v lehote min. 90 kalendárnych dní po zaslaní výzvy, pozn.) pripraviť, resp. tomuto oprávneniu spotrebiteľa korešponduje zákonná povinnosť banky, aby pred zamýšľaným postúpením svojej pohľadávky voči spotrebiteľovi na tretiu osobu (aj nebankového charakteru), takúto výzvu spotrebiteľovi zaslala, aby toto postúpenie pohľadávky bolo účinné aj z hľadiska zákonných požiadaviek zákona o bankách. Písomná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta (spotrebiteľa), po uplynutí zákonom stanovenej lehoty min. 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanému, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

41. Súdna prax sa už odklonila od judikatúry (napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 4 Obo 210/01, pozn.), v zmysle ktorej relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky už bez ďalšieho postačuje na založenie aktívnej vecnej legitímácie postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má z takéhoto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Podľa novej judikatúry (napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 2 Obo 49/2008 zo 14.05.2008 alebo sp. zn. 1 Cdo 76/2007 z 28.01.2009) v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti

ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo.

42. Okresný súd v uvedených súvislostiach príkladmo poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 z 28.03.2018, v ktorom je uvedené cit. „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O.z)“

43. Obdobne v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 z 24.04.2018 je uvedené cit. „Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

44. V uvedených súvislostiach pre úplnosť veci okresný súd podotýka, že výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorú je postupca (banka), pred jeho zamýšľaným postúpením zosplatnenej (čo navyše nie je daný prípad) bankovej pohľadávky povinný realizovať voči dlžníkovi (spotrebiteľovi), nie je možné stotožniť s výzvou pred zosplatnením úveru, ktorá je založená na úplne inom právnom základe a to na podklade § 565 Občianskeho zákonníka a nie na podklade § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože ako už aj z jej označenia vyplýva, jedná sa o výzvu na plnenie s následkom zosplatnenia celého úveru a nie s následkom postúpenia pohľadávky inému subjektu, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jedná sa teda o dve rozdielne výzvy s dvoma rôznymi právnymi účinkami na právny status spotrebiteľa (klienta).

45. Inými slovami, žalobca, ktorý by mal mať všetky podklady týkajúce sa jemu postúpenej pohľadávky, v konaní netvrdil a ani nepredložil žiadnu výzvu Slovenskej sporiteľne a.s. pre žalovaného, ktorou by ho minimálne 90 kalendárnych dní pred prvým postúpením pohľadávky banka vyzývala na zaplatenie dlžnej sumy a súčasne by ho upozornila na možnosť postúpenia pohľadávky nebankovému subjektu. Preto sa podľa okresného súdu nepreukázalo platné postúpenie predmetnej pohľadávky tak na v poradí prvého postupníka, ako ani na žalobcu, ako v poradí druhého postupníka, ktorý nie je bankou a ktorý si odvodzuje právo od svojho bezprostredného právneho predchodcu (napr. Krajský súd v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.08.2016, Krajský súd v Prešove sp. zn. 19 Co/50/2017 zo 17.08.2017, sp. zn. 7Co/7/2017 z 24.08.2017, sp. zn. 2Co/220/2016 z 30.08.2017, sp. zn. 20Co/124/2016 z 28.09.2017), a tým nebola dodržaná ani lehota 90 kalendárnych dní, ktorá je určená pre klienta na plnenie svojho dlhu, čím môže docieľiť nepostúpenie pohľadávky z banky na iný nebankový subjekt. Je nutné podotknúť, že ak neboli splnené uvedené podmienky, je irelevantné s akou sumou bol žalovaný v omeškaní, ak nebolo preukázané vyhotovenie ani doručenie mu tejto výzvy a tiež zákonná lehota za účelom možnosti splnenia dlhu pred jeho postúpením.

46. Okresný súd nespochybňuje právo banky (Slovenská sporiteľňa a.s.) zbaviť sa rizikovej pohľadávky hoci aj jej postúpením na iný subjekt, ktorý nemusí byť ani bankou, avšak súčasne je tohto názoru, že je treba chrániť v tomto vzťahu s bankou aj slabšie postavenie klienta (spotrebiteľa), ktorému zasa nemožno brániť aby sa rozhodol či s rizikom neplnenia svojho záväzku voči banke budú sprístupnené jeho citlivé údaje inému nebankovému subjektu, resp. má právo minimálne byť si vedomý takéhoto postupu banky v prípade, že banke nebude plniť. Slovenská sporiteľňa a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu voči žalovanému len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve, ktorá by bola doručená nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta. V prípade, že

takéto predpoklady splnené neboli, bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný okresný súd v konaní ex offio aj bez námietky žalovaného prihladiť (napr. Krajský súd v Trnave sp.zn. 26Co/445/2015 z 19.04.2016).

47. Z hľadiska citovaným § 92 ods. 8 zákona o bankách regulovaného procesu postupovania bankovej pohľadávky, ide totiž o lex specialis upravujúci tento postup a nemôžu byť pochybnosti v tom, že obmedzenia banky vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách treba považovať za imanentnú súčasť ústavného práva či už fyzickej osoby alebo právnickej osoby na ochranu pred neoprávneným zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva (čl. 19 ods. 3 Ústavy SR) v tomto prípade údajov o jeho majetkových pomeroch. Odovzdanie údajov o poskytnutom úvere a jeho podmienkach bankou tretej osobe bez splnenia podmienok § 92 ods. 8 zákona o bankách je tak treba považovať za neoprávnené zverejnenie údajov o osobe dlžníka vrátane údajov o jeho majetkových pomeroch. Bez významu v tejto súvislosti totiž nie je skutočnosť, že poskytovateľ úveru, v tomto prípade banka, je v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti spotrebiteľa o poskytnutie úveru, povinný zo zákona o spotrebiteľských úveroch zisťovať schopnosti žiadateľa o úver, úver splácať a nesporne v rámci toho zisťovať aj jeho najmä rodinné a majetkové pomery, pričom tieto údaje tvoria obsah dokumentácie o záväzkovom vzťahu ktorú, ako to výslovne vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, je banka povinná pri postúpení pohľadávky, odovzdať postupníkovi. Vzhľadom na uvedené tak nemôžu byť pochybnosti o tom, že podmienky postúpenia pohľadávky bankou tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, treba považovať za zákonom stanovené podmienky, ktoré musia byť naplnené pre možnosť banky svoju pohľadávku z úveru postúpiť na inú osobu. Bez ich splnenia je postup banky v rozpore s týmto zákonným ustanovením, teda odporuje zákonu, v dôsledku čoho zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú by banka bez súhlasu dlžníka, napriek tomu s treťou osobou uzavrela, je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 19 Co/50/2017, sp. zn. 7Co/7/2017, sp. zn. 2Co/220/2016, sp. zn. 20Co/124/2016).

48. Pre komplexnosť veci, ohľadom uplynutia lehoty viac ako 90 kalendárnych dní po výzve banky realizovanej podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, okresný súd v tomto smere podporne poukazuje na výklad § 92 ods. 8 zákona o bankách Krajským súdom v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7Co/715/2015 z 24.02.2016, ktorý uvádza, že uvedené zákonné ustanovenie v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť na iný subjekt. Uvedené vyplýva aj z formulácie „napriek písomnej výzve...“, čo znamená, že najskôr musí byť vždy vyhotovená a odoslaná písomná výzva a potom môže nastať situácia, že klient bude dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní alebo nebude, s tým, že ak aj v tejto 90 dňovej lehote bude klient plniť avšak bude plniť záväzok s ktorým bol v omeškaní viac ako rok banka je napriek úhrade v tomto prípade viac ako ročného omeškania oprávnená postúpiť pohľadávku inému aj nebankovému subjektu, teda táto okolnosť je až následná po realizovanej výzve (t.j. doba omeškania nie je dôležitá na splnenie povinnosti zaslať výzvu, pozn).

49. Keďže žalobca v tomto konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, t.j. nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého odvodzuje žalobou uplatnený nárok a to titulom platného postúpenia mu pohľadávky, okresný súd žalobu žalobcu zamietol (obdobne vo veci žalobcu aj napr. Okresný súd Kežmarok sp. zn. 4Csp 99/2018 z 13.04.2021). Vzhľadom na tento

právny záver bolo tak bez právneho významu zaoberať sa ďalšími námietkami a argumentmi žalobcu, ktorými preukazoval oprávnenosť ním uplatneného nároku.

50. Okrem toho okresný súd nad rámec ešte poukazuje na neúplnosti (rozporupnosti), ktoré počas dokazovania žalobcom predloženými listinnými dôkazmi vyšli najavo. Podľa výpisu z úverového účtu žalovaného, ktorý bol 13.06.2018 vyhotovený pôvodným veriteľom (bankou) napríklad vyplýva, že sa jedná o výpis za obdobie od 09.12.2017 do 13.06.2018, podľa ktorého ako keby žalovaný učinil prvé čerpanie z jemu povoleného prečerpania až dňa 09.12.2017 v sume 498,80 Eur, avšak podľa prílohy k zmluve o prvom postúpení pohľadávky z 21.05.2018, žalovaný poslednú splátku na splatenie povoleného prečerpania mal urobiť už 12.10.2016 v sume 18,13 Eur, avšak zo zmieneneho výpisu z účtu žalovaného žiadne iné čerpanie ani jeho splácanie pred 09.12.2017 nevyplýva. Taktiež z predložených listín vyplýva, že o druhom postúpení pohľadávky z 01.04.2019, žalovaného ako dlžníka neinformoval postupca (Silverside, a.s.) tak, ako to predpokladá a vyžaduje cit. § 526 ods. 1 OZ, ale toto postúpenie bolo žalovanému oznámené až postupníkom (žalobcom) a to jeho listom z 15.04.2019.

51. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

53. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

54. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého by v konaní pomerne úspešnejší žalovaný mal voči žalobcovi 100% nárok na náhradu trov konania, avšak keďže žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli (k veci sa ani len nevyjadril), okresný súd mu túto náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.